

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobkyně: **L. N.**
státní příslušnost Arménie

zastoupená advokátem Mgr. Ladislavem Bártou
sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 9. 2018 č. j. MV-95005-4/SO-2018, ve věci
povolení k trvalému pobytu

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 7. 9. 2018, č. j. MV-95005-4/SO-2018 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám advokáta Mgr. Ladislava Bárty, se sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 7. 9. 2018, č. j. MV-95005-4/SO-2018, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 28. 6. 2018 č. j. OAM-12137-44/TP-2015, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o vydání povolení k trvalému pobytu.
2. V podané žalobě žalobkyně vymezila tyto žalobní body:
 - 1) Žalobkyně napadá jako nesprávné tvrzení žalované, že ze mzdového výměru manžela, který žalobkyně předložila k prokázání zajištění prostředků k trvalému pobytu, není zřejmé, zda se jedná o hrubou či čistou mzdu, když ve skutečnosti je notorietou, že údaje o mzdě jsou obecně na příslušných pracovníprávních dokumentech, event. dokumentech týkajících se sociálního zabezpečení a pojištění uváděny ve vztahu ke mzdě hrubé, a to již proto, že mzda čistá odpovídá řadě proměnných.
 - 2) Zavádějící je tvrzení žalované, že správnímu orgánu I. stupně žalobkyně nepředložila výplatní list, který by korespondoval se mzdovým výměrem. Mzdový výměr totiž uvádí, že nabývá účinnosti dne 16. 11. 2017 a tudíž je pochopitelné, že předložený výplatní lístek zachycuje vyplacenou mzdu za měsíc listopad 2017, tedy pouze za část měsíce, což se promítá v tom, že vyplacená částka musí být nutně nižší než by tomu bylo v případě, kdy by manžel žalobkyně odpracoval celý měsíc. Žalovaná nesprávně vycházela z toho, že výplatní lístek zahrnuje celý měsíc listopad 2017, což zásadní způsobem zkreslilo její interpretaci doložených dokladů. Ve skutečnosti předložený mzdový výměr spolehlivě naplňuje požadavky ust. § 71 odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů v platném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) a výklad žalované je nesprávný. Žalobkyně přitom doložila i doklady o tom, že z předmětného příjmu jsou vypláceny zákonné odvody. S ohledem na to, že manžel žalobkyně dne 16. 11. 2017 uzavřel novou pracovní smlouvu, je logické, že mu byla za proporcionální část listopadu 2017 vyplacena mzda odpovídající předmětnému mzdovému výměru.
 - 3) Žalobkyně namítla neakceptovatelný a formalistický přístup správních orgánů obou stupňů, když bez jakékoli výzvy a upozornění vůči žalobkyni předložené doklady vyhodnotily jako nedostatečné. Takový postup je v rozporu se zásadou náležitého zjištění skutečného stavu a se zásadou vstřícnosti veřejné správy. Žalobkyně dodržela požadavky ust. § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a rozhodnutí správních orgánů obou stupňů považuje za nečekané, neakceptovatelné a nesprávné.

- 4) Žalobkyně poukázala na své jiné řízení, které proběhlo u správního orgánu I. stupně, a to řízení o prodloužení dlouhodobého pobytu, kdy správní orgán tytéž doklady akceptoval a dlouhodobý pobyt žalobkyni prodloužil. Přitom ust. § 42b odst. 1, písm. d) zákona o pobytu cizinců taktéž vyžaduje prokázání hrubého měsíčního příjmu. Vyhodnocení stejných dokladů správním orgánem I. stupně je tedy v obou řízeních zcela odlišné. Žalobkyně tento rozdílný přístup považuje za porušení zásady legitimního očekávání. Současně zdůraznila, že při seznámení s podklady rozhodnutí v této přezkoumávané věci poukázala právě na rozhodnutí ve věci prodloužení dlouhodobého pobytu.
3. Žalovaná ve vyjádření uvedla, že trvá na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí a žalobní námitky považuje za nedůvodné. V podrobnostech odkázala na obsah napadeného rozhodnutí a obsah správních spisů. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované, přičemž vycházel ze skutkového a právního vztahu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s.ř.s.“) a to v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.).
5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že žalobkyně podala žádost o povolení k trvalému pobytu dne 15. 7. 2015. Spolu s žádostí předložila správnímu orgánu 1. stupně kopii cestovního pasu, potvrzení SBD Nová Huť ze dne 13. 7. 2015, že je spolu s manželem členkou tohoto SBD, osvědčení o znalosti českého jazyka pro účely povolení k trvalému pobytu, výpis z rejstříku trestů, nájemní smlouvu uzavřenou s SBD Nová Huť, platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za rok 2014 manžela žalobkyně, z něhož plyne základ daně 808 100 Kč, potvrzení OSSZ Ostrava, že manžel žalobkyně nemá nedoplatek na pojistném, potvrzení o výši příjmů ze závislé činnosti manžela od zaměstnavatele ARAIK COMPANY s.r.o. ze dne 23. 7. 2015 s průměrným čistým měsíčním výdělkem za rok 2014 36 632 Kč. Dle protokolu ze dne 20. 11. 2015 č. j. OAM-12137-14/TP-2015 byl proveden výslech žadatelky. Téhož dne byla žalobkyni dána možnost seznámit se s podklady napadeného rozhodnutí, které nevyužila. Dne 8. 12. 2015 žalobkyně podala žádost o sdělení stavu řízení. Dle odpovědi správního orgánu I. stupně ze dne 21. 12. 2015 nebylo ukončeno shromažďování veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí. Dne 22. 12. 2016 žalobkyně založila do spisu doklad o svém komplexním zdravotním pojištění. Dne 12. 1. 2017 žalobkyně podala další žádost o sdělení stavu řízení. Správní orgán I. stupně v odpovědi ze dne 20. 1. 2017 uvedl, že dosud nebylo ukončeno shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí. Správní orgán doplnil spisový materiál o úplný výpis z obchodního rejstříku společnosti EUROPE STEEL s.r.o. včetně sbírky listin a totéž u společnosti ARAIK COMPANY s.r.o. Dne 9. 5. 2017 pod č. j. OAM-12137-24/TP-2015 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž žádost žalobkyně zamítl, a to v důsledku nemožnosti ověření účetních výsledků společnosti ARAIM COMPANY s.r.o. a nedoložení dalších dokladů k platebnímu výměru, na základě kterých by bylo možno přesně stanovit finanční příjmy a také s ohledem na výpověď žalobkyně, která v rámci výsledku nebyla schopna uvést k příjmům svého manžela ani základní skutečnosti. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž namítla jednak neúměrnou délku správního řízení, dále odlišné posouzení předložených dokladů oproti řízení o povolení k trvalému pobytu s tím, že nedostatečnost listin společnosti ARAIM COMPANY s.r.o.

evidovaných ve Sbírce listin obchodního rejstříku nelze klást k tíži žalobkyně. Rovněž výtku, že žalobkyně nemá pojem o práci manžela, považuje za neakceptovatelnou, když tato skutečnost není pro posouzení příjmů relevantní. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zrušeno rozhodnutím žalované ze dne 5. 9. 2017 č. j. MV-94062-4/SO-2017 s tím, že správní orgán I. stupně jednak nevedl žalobkyni k odstranění vad žádosti a jednak posuzoval doklady za rok 2014, které byly v době vydání rozhodnutí (rok 2017) již neaktuální a dále, že žalobkyni nebyla dána možnost vyjádřit se ke všem shromážděným dokladům.

6. Správní orgán I. stupně v dalším řízení shromáždil výpisy z aktuálních evidencí týkajících se osoby žalobkyně a dále ji výzvou ze dne 27. 10. 2017 vyzval k odstranění vad žádosti, zejména pokud jde o doklad prokazující příjem cizince, k čemuž jí také poskytl poučení, jaká listina může být takovým dokladem a jaké jsou její náležitosti. K tomu jí určil lhůtu 30 dnů a řízení přerušil. Žalobkyně předložila mzdový list manžela, vystavený společností N.I.N.A. INVEST s.r.o. za rok 2016 a současně požádala o prodloužení lhůty k dodání dalších dokladů. Usnesením ze dne 11. 12. 2017 bylo žalobkyni vyhověno a lhůta byla prodloužena do 15. 12. 2017. Žalobkyně ve lhůtě doplnila žádost o vyjádření, že manžel uzavřel dne 16. 11. 2017 novou pracovní smlouvu na dobu neurčitou se zaměstnavatelem Profit Top Estates s.r.o. Současně s uzavřením pracovní smlouvy mu byl vystaven mzdový výměr na částku 33 500 Kč měsíčně. Obě písemnosti žalobkyně předložila a také výplatní pásku a potvrzení o odvodech zaměstnavatele. Dále vyčíslila, že výše měsíční mzdy manžela s ohledem na čtyři společně posuzované osoby (žalobkyně, manžel a dvě nezletilé děti) naplňují zákonné požadavky ust. 71 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců. Přílohou podání je pracovní smlouva manžela žalobkyně uzavřená se společností Profit Top Estates s.r.o. (resp. první strana této smlouvy, neboť druhá strana s ní nekoresponduje a obsahuje také označení jiného zaměstnavatele a datum 17. 10. 2016 – pozn. soudu), výplatnici mezd společnosti Profit Top Estates s.r.o. za období listopad 2017, podle níž manžel žalobkyně měl příjem 13 602 Kč, mzdový výměr zaměstnavatele Profit Top Estates s.r.o. ze dne 16. 11. 2017, jímž je manželovi žalobkyně stanovena mzda 33 500 Kč a dále přehled o platbě pojistného na zdravotní pojištění a na sociální zabezpečení, doklad SIPO o výši nájmu a záloh na energie. Sdělením ze dne 28. 12. 2017 vyrozuměl správní orgán I. stupně žalobkyni o pokračování v řízení. Vyrozuměním ze dne 15. 5. 2018 byla žalobkyně poučena o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Dle protokolu ze dne 23. 5. 2018 se s podklady rozhodnutí seznámil zástupce žalobkyně a uvedl, že vzhledem k tomu, že před seznámením s podklady rozhodnutí nebyla žalobkyně výslovně vyzvána k doplnění podkladů, domnívá se, že tím dal správní orgán najevo, že žádost považuje za bezvadnou. Současně uvedl, že z důvodu právní jistoty žalobkyně ve lhůtě 14 dnů doloží aktuální doklady o zajištění prostředků k živobytí. Rozhodnutím ze dne 28. 6. 2018 č. j. OAM-12137-44/TP-2015 správní orgán I. stupně žádost žalobkyně zamítl. V odůvodnění uvedl, že doklady k výši příjmů předložené žalobkyní jsou nedostatečné k prokázání zákonného předpokladu pro vydání povolení k trvalému pobytu ve smyslu ust. § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, když aktuálně byl doložen příjem manžela žalobkyně za období listopad r. 2017 ve výši 13 602 Kč, což však nepředstavuje dostatečnou výši. Správní orgán vzal na vědomí, že manžel žalobkyně uzavřel dne 16. 11. 2017 novou pracovní smlouvu a jeho příjem má činit 33 500 Kč, avšak předložené doklady neodpovídají požadavkům ust. § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, podle kterého se má jednat o doložení průměrného čistého měsíčního výdělku. Za průměrný čistý měsíční

příjem nelze považovat finanční příjem, jenž byl předložen za období jednoho měsíce. Nelze rovněž určit, zda byla zaměstnanci skutečně vyplacena pravidelná mzda, ani není zřejmé, v jaké čisté výši. Na způsob prokázání finančního příjmu byla žalobkyně detailně upozorněna ve výzvě k odstranění vad žádosti ze dne 27. 10. 2017, kde je výsledně uvedena nutnost doložit potvrzení zaměstnavatele o výši průměrného čistého měsíčního výdělku za předchozí kalendářní čtvrtletí. Takový doklad předložen nebyl, přestože právní zástupce žalobkyně přislíbil doložení aktuálních dokladů v rámci protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí. Dne 13. 7. 2018 podala žalobkyně proti tomuto rozhodnutí odvolání, které bylo doplněno podáním ze dne 8. 8. 2018. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalované. Součástí správního spisu je také opatření proti nečinnosti ze dne 26. 6. 2018 č. j. MV-55598-3/SO-2018, kterým žalovaná přikázala správnímu orgánu I. stupně rozhodnout ve věci ve lhůtě 30 dnů.

7. Podle ust. § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců za doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území se považuje doklad prokazující, že příjem cizince je pravidelný a úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob pobývajících na území [§ 42c odst. 3 písm. c)] nebude nižší než součet částek životních minim^{9d)} cizince a s ním společně posuzovaných osob a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem^{9e)} nebo částky, kterou cizinec prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení své a společně posuzovaných osob. Jde-li o cizince podle § 66 může být tento doklad nahrazen dokladem o příslibu poskytnutí prostředků k zajištění trvalého pobytu na území z prostředků veřejných rozpočtů. Za příjem podle věty první se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídatku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije. Příjem cizince lze prokázat zejména potvrzením zaměstnavatele o výši průměrného čistého měsíčního výdělku, jde-li o příjmy ze závislé činnosti, nebo rozhodnutím o stanovení daně z příjmů fyzických osob, jde-li o příjmy ze samostatné činnosti za poslední zdaňovací období.
8. První dva žalobní body směřují do vyhodnocení podkladů, které žalobkyně předložila k prokázání výše příjmů ve smyslu ust. § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Na základě obsahu správních spisů krajský soud vyhodnotil, že již správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí (str. 4 odst. 1 rozhodnutí) nerefletoval rozhodné skutečnosti žalobkyně ke dni předložení dokladů, tj. pracovní smlouvy, mzdového výměru a výplatnice jejího manžela. Je pravdou, že žalobkyně těmito doklady neprokázala pravidelný čistý měsíční příjem manžela. Lze přisvědčit správním orgánům obou stupňů v tom, že žalobkyně byla o způsobu prokázání této rozhodné skutečnosti řádně a detailně poučena ve výzvě ze dne 27. 10. 2017. Je však také nutno přihlídnout k tomu, že důkazní situace žalobkyně byla specifická v tom, že její manžel začal pracovat u označeného zaměstnavatele teprve dne 16. 11. 2017. Je přitom třeba vznést určitou výhradu k prokázání této skutečnosti, kdy žalobkyni nebyla předložena pracovní smlouva v kompletní podobě, když první a druhá strana předloženého dokumentu spolu nekorespondují nejen obsahově, ale ani datem vydání a označením zaměstnavatele. Toto pochybení žalobkyně nebylo podle všeho správními orgány vůbec zaregistrováno, byť představuje nedostatek v náležitém zjištění

skutkového stavu. Soud má přesto za to, že tvrzení žalobkyně v podání ze dne 15. 12. 2017, doplněné touto nekompletní pracovní smlouvou, a dále platebním výměrem, výplatnicí a dalšími potvrzeními označeného zaměstnavatele, mají ve svém komplexu vypovídací schopnost o existenci tvrzeného pracovního poměru. Předložená výplatnice prokazuje výši čistého příjmu za odpracované období měsíce listopadu, tj. od 16. 11. 2017 do konce měsíce, přičemž za základ výpočtu je brána základní mzda, která tvoří polovinu částky, na kterou zní mzdový výměr. Je nepochybné, že žalobkyně těmito doklady neprokázala úhrnný čistý měsíční příjem v požadované pravidelnosti, ačkoliv byla ve výzvě ze dne 27. 10. 2017 řádně poučena. Žalobkyně však ke dni 15. 12. 2017, kdy tyto doklady předložila, pravidelnost příjmů manžela s ohledem na skutkové okolnosti ani prokázat nemohla. Podle krajského soudu bylo na místě, aby správní orgán I. stupně žalobkyni vyzval, nechť jiným způsobem nebo po určité lhůtě (kdy už bude možno pravidelnost příjmů osvědčit), tento zákonný požadavek prokáže. Správní orgán však takto nepostupoval. Pokud pak ve svém rozhodnutí, které bylo vydáno až dne 28. 6. 2018, argumentoval tím, že žalobkyně, ač byla řádně poučena, že má doložit potvrzení o výši průměrného čistého měsíčního výdělku za předchozí kalendářní čtvrtletí, toto neučinila, jedná se o nevypořádání skutkového stavu, z něhož ve svém rozhodování vycházel. Správním orgánem zůstalo nezohledněno, že žalobkyně ke dni předložení dokladů tak zřejmě ani učinit nemohla. Žalobní tvrzení proto krajský soud považuje za částečně důvodné.

9. V dalším žalobním bodě žalobkyně namítla, že správní orgán I. stupně i žalovaná rozhodli bez jakékoli další výzvy a upozornění, že předložené doklady nepovažují za dostatečné. Krajský soud toto žalobní tvrzení považuje za zcela důvodné. Při posouzení jeho opodstatněnosti vycházel z celého průběhu správního řízení, tj. od podání žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu dne 15. 7. 2015. Již první řízení probíhající do doby vydání meritorního rozhodnutí ze dne 9. 5. 2017, č. j. OAM-12137-24/TP-2015 vykazovalo značné průtahy správního orgánu I. stupně, takže doklady, kterými žalobkyně prokazovala splnění zákonných podmínek dle § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, byly v době vydání rozhodnutí zcela neaktuální. To byl ostatně důvod, pro který bylo vydané rozhodnutí žalovanou zrušeno, přičemž dalším důvodem byla také skutečnost, že žalobkyně nebyla správním orgánem vyzvána k doplnění žádosti o takové doklady, jaké zákon ve spojení se správní praxí vyžaduje. Takové výzvy s poučením se žalobkyni dostalo až v dalším řízení výzvou ze dne 27. 10. 2017. Žalobkyně reagovala předložením dokladů, které byly sice nedostatečné, ale odpovídaly skutkovým okolnostem, které tvrdila (nový pracovní poměr manžela). Krajský soud je toho názoru, jak už ostatně vyslovil v argumentaci k předchozím žalobním tvrzením, že správní orgán měl za dané situace vyzvat žalobkyni k doplnění jiných dokladů o úhrnném čistém měsíčním příjmu, což ostatně ust. § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců umožňuje, anebo pakliže vycházel z podrobného poučení, jehož se žalobkyni dostalo ohledně způsobilosti dokladů, jimiž je zapotřebí prokazovat (výzva ze dne 27. 10. 2017), ve svém rozhodnutí náležitě vypořádat, proč označené skutkové okolnosti za podstatné nepovažuje. Správní orgán I. stupně tak však neučinil, když v rozhodnutí o zamítnutí žádosti pouze uvedl, že přes poučení, jehož se žalobkyni dostalo, výši průměrného čistého měsíčního výdělku manžela za předchozí kalendářní čtvrtletí neprokázala. Pasivita správního orgánu za dané důkazní situace mohla v žalobkyni důvodně vzbudit přesvědčení, že předložené doklady jsou dostačující. Takto ostatně procesní situaci shrnul zástupce žalobkyně při seznámení s podklady rozhodnutí. Nutno podotknout, že k seznámení s podklady rozhodnutí došlo až v květnu 2018. Pokud

je správními orgány zdůrazněno, že právní zástupce žalobkyně přislíbil aktualizaci příjmových poměrů žalobkyně při seznámení s podklady rozhodnutí a neučinil tak, považuje krajský soud tuto argumentaci za irelevantní, neboť nebyla vyvolána postojem správního orgánu, který zůstal zcela neutrální, ačkoliv předložené doklady za dostatečné nepovažoval.

10. Je pravdou, že žalobkyně mohla po určité době předložit potvrzení o příjmech manžela za období čtvrtletí, nicméně s ohledem na předchozí zrušující rozhodnutí žalované, v němž je apelováno na nutnost rozhodnout podle aktuálního skutkového stavu, nemohla žalobkyně předpokládat, že v dalším řízení bude meritorní rozhodnutí vydáno opět až ve lhůtě několika měsíců po předložení dokladů. O tom, že byl správní orgán I. stupně opět v nečinnosti ostatně svědčí i usnesení o opatření proti nečinnosti, které žalovaná vydala dne 26. 6. 2018 č. j. MV-55598-3KSO-2018. Správní orgán I. stupně se tak ve svém druhém rozhodnutí o meritu věci dostal do stejné situace, jako při vydání rozhodnutí prvního, kdy rozhodnutí vydal na základě neaktuálního skutkového stavu. Žalovaný však v napadeném rozhodnutí na tuto skutečnost již nerefletoval.
11. Pokud jde o čtvrtý žalobní bod, ten krajský soud důvodným neshledal, když dospěl k závěru, že správní orgány obou stupňů zásadu legitimního očekávání neporušily. Žalobkyně její porušení spatřovala v rozdílném vyhodnocení dokladů o příjmu manžela v tomto posuzovaném řízení a v řízení o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu. Krajský soud se ztotožňuje s žalovaným, že zákonné podmínky ust. § 71 odst. 1 a § 42b odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců nejsou identické. O tom svědčí také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015 č. j. 10 Azs 245/2014-41, který vyslovil, že na rozdíl od § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců není pro posouzení žádosti o povolení dlouhodobého pobytu za účelem sloučení rodiny dle § 42b odst. 1 písm. d) téhož zákona stanovena podmínka pravidelnosti příjmů; tato skutečnost sice může být ve výsledném posouzení zohledněna, nikoliv však bezvýhradně vyžadována.
12. Na základě shora uvedené argumentace k žalobním bodům 1) – 3) krajský soud napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.) a pro vady řízení, jež mohly mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.). Současně věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem vysloveným soudem. (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
13. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšné žalobkyni vznikly náklady řízení zaplacením soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a dále v souvislosti s právním zastoupením a to za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč a 2 x režijní paušál po 300 Kč (ust. § 6 odst. 1, § 7 § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění). Náklady za zastoupení tak činí 6 800 Kč. Celková částka náhrady nákladů řízení činí 9 800 Kč.
14. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zák. č. 69/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o.s.ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalované k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s., zavázal soud

žalovanou zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobkyni v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinná dobrovolně, co jí ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněná podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 19. září 2019

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu